

DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALIS
DE FAMA.

Quam,
Auxiliante Sanctæ Trinitatis Favore,
Decreto & Authoritate Magnifici Nobilissimiq; Jctorum Ordinis
in illustri Jenensium Academiâ,
PRÆSIDE

VIRO Amplissimo, Consultissimo atq; Excellentissimo,
Dn. ERASMO Vngepaur / Jcto,
p. t. RECTORE Magnifico, Consiliario
Sax. gravissimo, Facultatis Juridicæ SENIORE veneran-
do, nec non Curie Provincialis & Scabinatûs Adfessore
dignissimo, &c. Dn. Præceptore ac Promotore
suo nullo non honoris & observantiæ cultu
filialiter ætatem honorando,
magni æstimando,

Pro
LICENTIA, NOBILEM DOCTU.

RÆ GRADUM, ejusdemq; Summos Honores, Privi-
legia & Insignia IN UTROq; JURE ritè ac
competenter consequendi,
publicæ Centuræ submittit

ADAMUS SCHELLERUS

THURNAVIO - FRANCUS,
In Auditorio Jctorum
adiem 16. Julii.

JENÆ, IMPRIMEBAT JOH. CHRISTOPH. WEIDNER.
A. O. R., c19 13cXL.

99. 8.

M. 10

3

Viro

Proclamo, Eximio ac
simo, Dni M. Johannij Ge
p. Juri Practico et Civ. Primi
Curie Marjborum, Affiat. s. i.
honoranda officii
Author.

PERILLUSTRIBUS, GENTE AC
MENTE GENEROSISSIMIS DOMINIS,

Dn. GEORGIO BURGGRAVIO à
Kirchberg/ Dynastæ in Farnroda/ &c.

Dn. CHRISTIANO Schenck/ L. B.
in Tautenburgk/ Frauenprießnitz & Niedern
Trebra/ Dynastæ in Tonna/ &c.

Dn. HENRICO II. Ju- } Fratribus Germanis,
niori, & p. t. Seniori, } DNN. RUTHE-
Dn. HENRICO IX. & } NIS, DNN. à Plavia,
Dn. HENRICO X. } DNN. in Gräitz/
} Cranichfeld/ Gera/
} Schleiß & Lobens-
} stein &c

DNNNN. meis perclement. ac Gratiōssimis,

NEC NON

NOBILISSIMO, MAXIMEq; STRENUO,

Dn. CAROLO GOTHOFREDO
à Eich/ Hæreditario in Thurnaw/ Bus-
chaw/ Pessen/ &c.

Patri Patriæ Eminentissimo, Dn. Promotori ac Mece-
nati meo munifico,

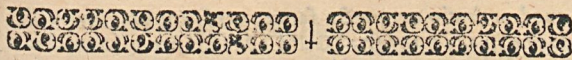
Hancce Disputationem Inauguralem,

in debita subjectionis, observantiæ ac gratitu-
dinis *tempore*, ac ulterioris Gratia & Pro-
motionis *opuntie*,

submitte

offert, dicat, consecrat

AUTOR.

Σὺ Θεῶ!

Προσῶλιον.

E FAMA disputaturo, in ipso statim limine, tum Materix hujus amplissima dignitas, tum etiam fertilis ejusdem utilitas, & utilis fertilitas, patentissimum scribendi campum ultrò offerunt & aperiunt; quem etiam paulò liberiori passu lubens pererrâssem, ejusq; segetem luxuriantem integram, certis Methodi cujusdam finibus ac limitibus, pro virili, circumscriptam & determinatam, prolixiori stylo hâc vice delineâssem, nisi inopina temporis angustia, nec non caulæ aliæ gravissimæ & fonticæ, partim heic loci non ita incognitæ, calamum manibus extorsissent. Proindè impræsentiarum tantum nonnulla de FAMÆ Requisitis, captim ex variis variorum Dd. invicem dissentientium Opinionibus, *Auxilio Sanctæ Trinitatis Fretus*, seligam, & ventilanda in medium proponam, reliqua loco & tempori magis ἐπιμαρτυρήσει relicturus. Sit ergò

THESIS I.

Variis ꝑ probationum generibus & modis FAMAM quoq; multifariè adminiculari, notius est, quàm ut pluribus, in vestibulo, demonstratur, ex seqq. etiam fusiùs constabit. Non ꝑ enim credibile est, illud pro: fus abs re & de nihilo esse, quod communiter ore vulgi jactatur & asseritur, & multitudinis idè credentis sententia, non videtur aspernanda, *Marq. Freb. tr. d. Fama lib 1. c. 1. n. 3.* Concurrunt ꝑ enim præsumptiones, conjecturæ, testimonia de veritate, instrumenta, confessiones, probationes plenæ. Et hoc est, quod Dd. passim invulcant, ꝑ famam impinguare alias probationes, in tantum,

1.
2.
3.
4.

A 2

quod

- quod probatio conjuncta famæ, præfertur omnibus aliis,
Freb. d. l. i. c. 14. n. 21. (f. 73.) CUM TAMEN hæc ipsa Fama † tam
 5. varia sit & inconstans, ut Prothei illius aut Vertumni instar,
 nullis ferè vinculis constringi & comprehendi valeat, quin
 6. aliqua elabatur; idq; non mirum: Cùm *cause † ipsa*, in quib9
 fama pro probatione adhiberi potest, tam *varie* sint & mul-
 7. tiplices. *Alia †* namq; sunt civiles, *alia* criminales. Et in *Ci-*
 8. *vilibus*, † *alia* arduæ & graves, *alia* modicæ, *alia* antiquæ, *alia*
 recentes, *alia* occultæ, ideoq; ad probandum difficiles, *alia*
 apertæ, faciles & expeditæ. Ex quibus *fama vis varia* facilè
 colligi potest. Proindè hoc non semper attendentes quidam
 Juris Interpretes & Dd. circa Definitionem, item qualitates,
 requisita, vim & effectum Famæ, in probando *πικίλωσ* va-
 9. riare, imò, sæpè numero sibi invicem è diametro contrariari
 solent, dum † *nonnulli* fidem eidem planè ferè derogant, aut
 10. exiguam nimis & *securi* q; Tenedià apud Rhadamanthum
 exalciam, tribuunt. *Alii †* è contra, plus æquo eandem ex-
 tollunt, & Phaethontea quâd. temeritate audaci, quidvis ex
 quovis, hæc freti, elicere seu potiùs extorquere conantur.
 11. *Aliqui* enim dicunt: † Quod Fama plurimum fallax & men-
 dax sit, & nec tum quidem, cùm aliquid veri asserit, sine men-
 dacii vitio sit, *Tertull. in Apol. c. 7.* & refert *Tirag. d. poem. temp.*
c. 27. n. 4 Undè *Ovid. 9. Metamorph.*

— *Fama loquax, que veris addere falsa
 Gaudet, & è minimo sua per mendacia crescit.*

Vide eund. 12. *Met.* Quanquam enim nonnunquam vera esse
 possit, tamen plerumq; ut *Pœta* ait, Malum est, quæ vires ac-
 quirat eundo, & mēdaciis ac conjecturis eorum, ad quos per-
 venit, inerescere solet, Hinc Idem *Ovid* canit:

Hæ narrata ferunt alio, mensuræq; ficti

Crescit, & auditis aliquid novus adjicit autor.

12. Ut itaq; ex *Quintil. l. 5. Orat. Inst. c. 3.* haud immeritò nonnul-
 13. lis describi videatur: † *Sermo † sine ullo certo auctore dispersus,*
qui malignitas initium dederit, incrementum credulitas. Et huc
 alluisse & quadrare videtur *Musa Maroniana 4. Æn.* ex quibus
 titis coloribus incertum *Famæ* autorem sic describens:

Mox

— Mox sese attollit in auras
Ingreduiturq; solo, & caput nubila condit.

Sic aliquando † dicitur vox ad libidinem per adversarium ef-
fusa, in *l. iustissimos 3. C. d. off. Recl. provinc.* † ut plurimum vana,
nec audienda, *l. Decurionum. 12 §. 1. C. d. pan.* utpote † per ma-
lignantium aures artificiosè transmissa, & ad nocendum à
malevolis sparsa, *Bertrand. consil. 26. n. 12. P. 1.* ut non immeri-
tò re. † fragilis, perniciosà, & à veritate sæpè discordans, ab In-
terpp. ad pelletur, *Affl. Et Decis. 178. n. 16.* adedò quidem, † ut ne
semplend quidem valeat probare, ita *Gl. in c. Veniens. 10.* ver-
bo: *illarum. lit. 8 (f. m. 690.) d. Testib. & Dd.* permulti. Imò,
† alii dicunt, quod fama nullo modo probet, sed solùm proba-
tiones; jam factas confirmet, ut tenent *Jacob. de Arena, Andr.*
d. Pisis, Jac. Butr. & alii, quos cum suis locis adducere, angu-
stia chartæ prohibet. **CONTRA**, Quod † Fama commu-
niter sese aptet rebus *veris*, vel vero proximis, quando habet
adminiculum præcedens, ex mente *Bl.* dicit *Alex. consil. 88. n.*
13. lib. 7. Adeoq; † sola probationem faciat *plenam*, prout
latissimè deducit, & plures enumerat casus *Freher. d. l. 1. c. 7.*
cum aliquot seqq. & horum casuum octo etiam recenset *Dec.*
in c. 1. col. 4. vers. famam. d. Appellat. quem allegat *Myns. Cent.*
5. Obs. 46. n. 6. & alii plures, quos refert *Clarus in Præf. Crim.*
lib. 5. §. si. Q. 21. pr. (p. m. 464, Edit. Lugd.) VICISSIM *Frehe-*
ras d. l. 1. c. 7. n. 2. (f. 37.) inquit: Fatendum est, † ad hanc *Q. AN*
Fama probet? non posse absolute responderi, nec in alteru-
tram partem, sine periculo, definiri. Et *num. 3.* testatur: † De
illo inter omnes convenire, quod *plenam* probationem *non*
faciat, quantumvis ipsa legitime & plenè probata fuerit. †
Casibus *amen* nonnullis exceptis, Aliàs † Famam *regulariter*
probare dicit *presumptivè*, arg. *c. illud. extra de presump.* & on
probandi transferre in adversarium. *Nec hoc quoq; semper,*
Idem d. c. 7. n. 7. fol. 38.

- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
- 21.
- 22.
- 23.
- 24.
- 25.

II.

PROINDE per medium euntes Opiniorum profundum,
exemplo Justiniani in *§. cum ergo. 7. fi. J. Quibus ex caus. man.*
non lic. illam calcabimus viam, † quæ media, adeoq; tutissima
erit,

erit. (Major enim mediis gratia rebus inest, Ovid. teste) in For-
rum publicè producentes *Famam non quamlibet nudam*, ut
cum *Freb. d. c. 7. in si. loquar, sed decenti adminiculantium*
Requisitorum ornatu *qs. vestiam*, certoq; satellitio stipatam
& concomitam.

III.

- Antequam tamen progrediamur, unam atq; alteram
FAMÆ descriptionem præmittemus, ejusmodi scil. demon-
strationis genere, cum M. Varrone, & plerisq; Juris nostri
Definitionibus & definitione contenti, quod gr. *ῥῆσις* & *ὑπο-
ῖστασις* magis, quàm *ἔρσησις* vocant. Cujus enim rei in
Jure nostro definitio non est periculosa? *l. omnia. 201. d. R. 7.*
Vide *infra n. 146.* Quid autem verè sit fama, ex seqq. patecet
forfan melius, quàm ullâ definitione possit explicari. Descrip-
26. *ptio* verò, quæ est Thomæ de Piperata, ita sese habet: † *FAMA*
EST, quod homines alicujus civitatis, castri, villa, viciniae, con-
tradae sive regionis communiter opinantur, æstimant, vel sentiunt,
verbis palàm asserendo, non tamen pro certo, vel vero, vel ma-
nifesto. Et hanc reliquis præfert *Marq. d. l. 1. c. 1. n. 3.* Lubet tam-
men & aliam adhuc, quæ est *Bartoli in l. de minore. 10. §. pluri-*
mus. n. 7. 8 & 9. (fol. m. 538.) ff. d. quest. cum sub ἔξηγησι, me-
27. *lioris intelligentiæ causâ, referre, quæ hæc est: † FAMA EST*
communis a. opinio, voce manifestata, β. ex suspitione γ.
proveniens.
28. *a.* Dicitur † *communis*, ad differentiam opinionis Singu-
laris, *l. cum quidam. 30. §. Quod dicitur. 3 ff. d. acquir. hered.*
L. Labeo. 7. §. fin. ff. d. supell. leg. 8. Quia aliàs non esset *Fama*,
sed staret in nomine Generis sui, scil. *Opinionis communis.*
29. Nam † *Quandoq; opinio communis manifestatur usu, d. §. fin.*
& rebus ipsis & factis, *l. de quibus 32. ff. de ll. tunc non dicitur*
30. *fama, sed æstimatio, vel opinio communis. † Fama enim se-*
cundum Hug. dicitur à fando, h. e. loquendo; (vel à gr
Φησις, ἦ, sermo, Φησις, Φαμας), dico, denuncio, commemo-
ro. Hinc Φάσις, παρὰ τὸ Φάσεν, qs. apparitio, Item, de la-
tio certorum criminum, sed κατὰ χρευστικῶς, omnium, &c.)
Undè,

Undè, nisi sit locutio, non diceretur fama. Illud ergo, quod dicunt multi Dd. quod † Fama & communis opinio, & communis æstimatio sunt idem, est verum, quando communis opinio & communis æstimatio voce manifestantur; aliàs secus. r. Hoc dicitur ad differèntiam *Manifesti*. Nã, † si diceretur cõmmuniter aliquid, quod esset certum, & visum à populo, illud esset Manifestum, vel Notorium, non fama, l. *Cives. u. C. d. Appell. & l. si v. s. §. qui pro reo i. ff. Qui satisd. cog.* Hæc Br. d. l. De quibus liberum sit cuiq; iudicium. Vide tamen *infra n. 145. & seq. † NOTORIUM enim EST* indubitata rei certitudo, quæ ita se vulgo exhibet, ut negari non possit, *Bl. in l. Ea quidam. 7. n. 18. C. d. Accus. VEL, Et* † id, de quo à populo vel plerq; ejus parte non dubitatur, quodq; propter evidentiam rei, nullâ tergiversatione cæleri potest, quia ita est compertum & exploratum, ut facilè per testes probari posset, secundum *Specul. t. d. not. crim. §. jam de notor. Wel, consil. 13. n. 62. P. 1.*

31.
32.
33.
34.

IV.

Et hoc † iterum est *triplex*: Aliud est Notorium facti, aliud Juris, aliud Præsumtionis, de quibus omninò vide *Gl. not. in C. Vestra. 7. d. cobab. Cler. (col. m. 973.)* & Alb. de Gandino, *tr. d. Malef. t. Qn. de malefic. cognosc. per tot. à fol. 347.* ubi plures distinct. ponit & eleg. exemplificat, quem vide sis. Item † Notorium FACTI, est *vel facti permanentis* sive continui, quod probationem non desiderat, quia seipsum, ut modò dictum, exhibet, nec occultari, vel ullo colore obfuscarì potest; *Vel* est facti † *transientis* sive momentanei, quod juxta receptionem Dd. sententiam, probari debet. Hanc enim *differèntiam inter Manifestum & Notorium* constituunt; Quod *Notorium* † sit, quod omnibus ejs loci, ubi contigit, hominibus, vel saltè majori parti constat, neq; ullo colore obtegitur; *Manifestum* † vero dicatur, quod probabili aliquà excusatione cõtegi potest: Idq; regulariter in his rebus esse dicatur, quæ sunt facti transientis, exemplum est *in l. cives. u. C. d. Appell. & cum. ibi not. Avib. Qui semel. C. Qm. & qn. Jud.* ubi proponens Edicta, potest facere aliquid transire in notorium, quia habet causam permanentem; Sed vox Prætoris paucis innotescit,

35.
36.
37.
38.
39.

130

scit, quia habet causam momentaneam, Br. ad l. Ab accusatio-
ne. 6. n. 3. (f. m. 524.) ff. ad Turpil. Adde Mysf. Cent. 6. O. 3. per
tot. & Dn. D. Foman. Sen. b. m. & c. Præcept. nostrum etiam post
cineres venerandum, in Prælect. sub. publ. ad c. super eo. 3. Test.
cog. q. 7. cum præced. & seqq. (quas tamen omnes, unâ cum re-
liquis meâ M. S. & lucubracionibus in favillas, cum ingenti studi-
orum meorum jacturâ, abuisse, non sine gemitu recorder. & c.)

V.

40. Hisce annectimus porrò, quod † *FAMA*, sit vocab.
μέσση & sumatur dupliciter: *In bonâ parte*: *Fama* *Homini* vel
de homine, est illa sâ dignitatis status, & vitâ & moribus com-
41. probatus, l. *Cognitionum*. 5. §. 1. d. var. & extr. or. d. cog. Et
qui † talem famam negligit, crudelis est, c. *Nolo*. 10. 12. q. 1. &
Gl. eleg. ad d. c. *Vestra* 7. verb. *Notorium*, lit. n. (f. m. 972. in fin.)
42. † Est enim thesaurus inæstimabilis, & sicut lilium dâns suavi-
43. tatem odoris, *Rol. à Valle* consil. 98. n. 49. vol. 4. (f. 316.) † quam
homo pluris facere debet, quàm omnia bona, l. *Julianus*. 26. ff.
Si quis om. causa. vel oculos tuos, l. *Infamia* 8. C. D. *Decur.* IN
malâ parte dicitur, *Infamia*, de quibus in t. d. his qui not. in-
fam. ff. & C. Vocatur item diffamatio. Vel ut Br. in d. l. de mino-
44. re. 10. §. plurimum. 5. n. 5. & 6. f. 537. d. quest. distinguit: † *Fama* †
45. *inter homines est duplex*: Nam † *quædam* est *Fama* † de u-
46. no homine in genere bonitatis, vel malitiæ, que d. sit bonus,
47. vel malus, fur vel latro, & c. & de istâ famâ loquitur L. *Capi-
tulum*. 28. §. *Famosos*. pen. ff. d. pen. & L. *Non omnes*. 5. §. à bar-
48. baris. 6. ff. d. R. milit. cum sim. † *Quædam* est *Fama* † de aliquo
49. facto particulari, ut, quod tale quid sit, vel non; de quâ loquitur
50. l. 3. §. *Ejuidem*. 2. ff. d. Testib. & alia jura multa. † Et hæc
51. *quæ* † verò sit & dicatur talis, paucis explicari non potest,
ideoq; relinquitur arbitrio Magistratus vel Judicis, *Freb. d. l.*
1. c. 1. n. fin. Et de istis duabus in seqq. videbimus. Adde *Masc.*
conclus. 748. *VEL*, ut idem *Freb. c. 3. n. 11. cum seqq.* inquit: :
52. *Fama* † procedit *VEL* ex renunciatione & assertionem aliquarû
personarum, *VEL* ex actu aliquo, qui famam creavit, *VEL* ex
suspicionem & conjecturis,

VI. Præ.

VI.

Præterea nor. Quod † *FAMA & RUMOR* differant, †
 Quia *FAMA* proprie est, quando tota civitas seu vicinia, vel
 major pars clamat, *Abb. in c. super eo, 5. De eo, qui cogn. confang.*
ux. & alii, ac debet esse consona veritati: aliis non est fama,
 sed Rumor, *Bl. consil. 438 n. 10. vers. Restat. lib. 5. RUMOR, †*
 quando aliqua pars clamat, *Bonifac. d. Vitellin. in tr. d. Malef.*
Rubr. de Rum. (f. m. 54. col. 1.) & ita minus importat, quia est
 particularis assertio, seu varia quædam, & dubia paucorum.
 susurratio, ex incerto autore, & absq; causa probabili, ex so-
 lâ suspitione recenter proveniens; nec requiritur, quod ab
 omnibus, vel majori parte communiter & publicè dicatur,
Alb. d. Gandino tr. d. Malef. 1. d. Rum. occult. & manif. n. 1. & 2.
fol. m. 346. col. 4. Alex. consil. 115. Viso thomate. in fin. n. 16. vers.
Quia rumor. lib. 4. Quò respexit *Cic. cum lib. 12. Ep. fam. 10. ad*
C. Cass. scribit: Nos de Dolabella, quæ volumus, audivimus,
 sed adhuc sine capite, sine autore, rumore nuntio. Et *Corn.*
Fronto Gram. ait: † Opinio ostendit, Fama indicat, Rumor tu-
 multuatur. Derivatur † *Rumor* à *ρῆμα*, i. e. dictum, verbum,
 quod juxta proprietatem Hebr. sermonis dicitur res nova,
 quæ rumore divulgatur, ut *Luca c. 2. v. 17. ἰδόμεν τὸ ρῆμα τὸ τοῦ*
γεγονός & c. Sed calame quò excurris? in orbitam redi! Itaq;
 tandem *εἰς τὴν ἰδίαν χάραν τρέχω*, Famæ scil. *Requisita.*

53.

54.

55.

56.

57.

VII.

Ut igitur *FAMA* probantem relevet (i.) omnium, *ratio-*
ne ejus Originis, † necessarium est, ut fama non sit procurata
 & immissa ab eo, qui eam allegat ad sui excusationem, vel quæ
 alium effectum, in sui ipsius favorem, propriamq; utilitatem
 tendentem, *arg. l. Miles. 11. §. pen. ff. d. Adult. ibiq; Br. latiss. & quæ*
nor. in c. cum in juv. 15. d. presunt. Cum † regulariter nulla ex-
 cusatio affectata relevet, *l. qui cõra. 4. C. d. incest. & inutil. nups.*
§. Item 3. f. d. Exc. tut. cum sim. & omnis affectatio sive pro-
curatio suspecta meritò sit, l. Ex sententia. 29. ff. d. Testam. tut.
 Hinc testes † ejusmodi diffamationem non probant, si dicant,
 audivisse ab illâ personâ, in quam delictum est commissum.
 Plurimq; † autem ut *Fabius* dicit, *lib. 5. Inst. Or. c. 7. hi, qui de*

58.

59.

60.

61.

B

fama

L. 103

- fama testificantur, de auditu loquuntur, & injuriatorum voces audiunt, quibus quidem injuriâ affectis nulla adhibetur fides. Itaq; † sicut illis ipsis in propriâ causa deponentibus non crederetur: *L. omnibus 10. C. d. Test. L. Nullus. 10 ff. eod.* Ita credi non potest testibus dicentibus, se ab eis audivisse, Quia † testibus non creditur, quorum repelluntur auctores, *ex. in cap. licet ex quâdam. 47. d. Test. cum sim.* Eset † enim absurdum, si non creditur originali, credi ejus copiar, *c. i. extra d. fide instr.* Ab † aliis igitur hominibus debet fama proficisci; *nec tamen à quibuslibet indistinctè.* Hinc,

VIII.

66. (2.) Ratione modi probandi, requiritur, † ut personæ, à quibus famam suam originem traxisse testes ferunt, sint fide digni & inculpabiles, ac opinionis bonæ, contra quos nihil excipi possit. *L. cum pater. 77. S. rogo. 25. ff. d. leg. 2. l. fin. ff. d. fide instr. c. si testes. 3. 4. q. 3. late Albert. de Gandino tr. d. Malefic. tit. A quo vel à quibus n. 8. & 9. (fol. m. 336.) & c. Qui ad famam prob. & c. n. 13. (f. 339. col. 1.) Cravetta cõsl. 41. n. 1, vol. 1. & plures alii. † Si enim fama fabricata esset à personis non fide dignis, malevolis, æmulis & infestis illi, contra quem fama allegatur, *l. si quis. 17. C. d. Test.* tunc non probaret, *cap. cum in juvene. 12. extra d. purg. Can. Freh. d. l. 1. c. 3. n. 4. (fol. 8.) Wesenb. cõstl. 13. n. 64.* Quia talis fama est irregularis. Et † in casibus, in quibus requiruntur testes opinionis bonæ, illa qualitas debet articulari & probari, uti *ex Br. in l. 1. §. si quis neget. fin. ff. Quædam. test. aper.* & aliis probat *Rol. à Vall. cõstl. 3. n. 56.* Confirmatur ista opinio *ex not. per Archid. in c. Consanguineos. 2. 35 q. 6.* ubi dicit: Quod ad hoc, † ut fama suppleat defectum alterius probationis, est probanda per testes discretos & bonæ famæ, & non per mulierculas (idq; forsân ratione instabilitatis, quam per se habent, ut notanter dicit *Bl. in l. fin. ff. d. fid. instr.* quem sequitur alii *ap. Rol. n. 57. relati.* Vide tamen *infra n. 84.*) nec viles homines, *d. c. licet ex quâdam. 47.* uti nec pueros, aut servos; sed viros tantum & quidem honestiores, ut dixi, qui quæ alicujus sunt autoritatis, *L. Municipibus 97. ff. ad Munic. † Maledicis enim non creditur, Quia ex quo consueverunt maledicere,**

cere, non est amplius eis credendum, *ex. in l. si cui. 7. §. si amēz.*
ff. d. Accus. † Eadem igitur ratione dicendum est, ut perjuris nō
sit credendū, c. cum oporteat. 19. d. Accus. c. Testimonium. 54. &
ibi D. d. Test. Quia utroq; casu eadem militat ratio, defectus †
nimirū fidei, quod est fundamentū testimonii, Rol. à Valle conf.
16. n. 10. Vol. 1. (f. 95.) Quod tamen † Br. in d. §. plurimum. n. 15.
(f. 538.) intelligit, Quando fama habet originem solū ex di-
ctō vel relatione personarum: Quia populus idē credit, &
idē dicit, quoniam tales dixerūt. Tum enim oportet illos au-
tores esse tales, quibus debeat fides adhiberi, ut non repro-
bentur eorum personæ, l. si quis Decurio. 21. C. d. falsi. Municipi-
palibus 97 ff. ad Munis. Freh. d. c. 3. n. 11. (f. 10.) Sed, † Quando fa-
ma originem haberet ab aliquo actū alio, quā à dicto perso-
natū, tunc secus sese habet, ut infra n. 80. & seqq. diceretur, Ali-
ter Alb. d. Gand. d. ir. 1. Qualis & quanti. sit fama eff. n. 20. fol. 340.
col. 1. Quin imō, † Quod hoc casu testes teneantur deponere
de personis ἀξιωματικῶν, à quibus audiverunt, etiam non inter-
rogati, cum primis in criminalibus, tradunt Br. & Bl. in l.
sola. 4. C. d. Testi. Clarus in Pr. Crim. Q. 6. vers. sed, quid si †. Nec
statut arbitrio Testis, dicentis, quod illi sint ἀξιωματικοὶ ἢ ἀξι-
ωματικῶν seu fide digni, à quibus ipse audivit; Cum hoc sit
judicare, non, testimonium dare vel dicere, Curt. Jun. in l. Ad-
monendi. 31. n. 284 ff. d. Jurej. Rol. à Vall. d. consil. 3. n. 51. vol. 1.
Quia, † An sint boni & graves, vel non; spectat ad officii Judi-
cis, Tusch. Pract. concl. 64. n. 16. Tom. 3. Et ita servari, ex Innoc.
& Andr. ad d. c. Cum oporteat. 19. d. Accus. dicit Rol. à Vall. conf.
54. n. 17. Vol. 1. Deniq; † non sufficit, quod Testis dicat, se au-
divisse ab aliquo, Dec. consil. 429. n. 19. & 20. Natta consil. 18. n. 12.
ATTENDE tamen hanc in re unum memoratu dignum; Quā-
vis † Fama originem habere debeat, à personis honestis &
non suspectis, ut supra dictum; tamen, si non constat, à quibus
originem traxerit, & pro Fama extet aliqua verisimilis con-
jectura, in dubio, propter hanc verisimilem conject. fama an-
hexam, juris interpretatione censetur à personis honestis ori-
ginem habuisse, ita inquit Aretinus in consil. 73. col. pen. citat
Bl. in l. ea quidem 7. C. de Accus. & utrumq; Brederod. in Addit.

71

72

73

74

75

76

77

78

79

ad Br. in l. 3. §. Ejus d. 2 ff. d. Testib. li. b. vers. Quæro, qualiter (f. m. 470.)

80. Prædicta *LIMITA*, † *NISI* agatur de re turpi. Nam eo casu, non esset contemnenda fama, quæ ortum haberet à turpibus personis, putà si agatur de re commissâ in lupanari, poterit oriri fama à meretricibus & lenonibus, non autem à Dd. vel Equilibus, qui non solent ibi conversari. † Sic etiam, si agatur de chartis vel taxillis falsis, poterit fama ortum habere à lusoribus & barris, (quos *Salyc.* baraterios publicos, i. e. tessararios improbos nominat, testante *Freb. d. c. 3. n. 9. f. 9*) & non erit per judicem contemnenda, inquit *Clarus d. Q. 6. vers. Amplius, ante si. (p. 418.)* argumento esse potest *Quotiens 3. C. de Naufrag.* Vide *Tusch. d. Tom. 3. concl. 64. n. 17. (f. 331.)* & *concl. 65. n. 6.* Idem sentire videtur *Br. ad d. §. plur. n. 15. (f. 538.)* dicens: Fama † ortum habere potest, etiam à vilibus personis, quando originem habet ab alio actu, quàm à dicto personarum, ut *supra n. 73. & 74.* attackum. Et notabiliter dicit *Aretin. conf. 77. col. 5.* Quod † quando originem haberet à facto *virisimili*, vel in sensus incurrate, ex quo quilibet credere poterat; nihil opus esse dispicere, utrum fama à certis & honestis personis orta sit. † *LIMITATUR* item, quod *supra n. 69.* dictum, in istis, quæ mulieres potissimum concernunt; ut si quærat, de peritiâ & industriâ alicujus obstetricis, vel an aliqua sit prægnans, &c. His enim & similibus casibus sufficit Famam esse inter mulieres, quæ conversantur, l. cum quidam 30. §. quod dicitur 3. de acq. her. arg. l. 1. de vent. inst.

IX.

85. Porro (3.) Necessarium videtur, † ut Testis deponat, se à majori parte populi istius loci, quo fama ortum originem quæduxit, audivisse, arg. l. Quod major. 19. ad Munic. L. Aliud. 160. §. refertur. i. ff. d. R. 7. Et hæc est opinio *Br. in d. l. de minore 10. §. plurimum 5. n. 14. & 19. (fol. m. 534.) d. 29. & in l. 3. §. Ejus d. 2 ff. d. Test. (f. 470.)* ejusq; sequacium plurium, *Rot. à Vall. conf. 3. n. 54. vol. 1. & conf. 49. n. 49. vol. 2. (f. 181.)* cum multis ibid. allegatis. *Mynsing. Cent. 5. Obs. 46 n. 3.* &c. Ac † licet nonnulli ex ipsis testibus dicant, quod publice dicatur, tamen hoc

non.

non relevat ad probationem famæ. Quia unus solus potuit
 set publicè dicere in corona hominum, putà, foro diserto, &
 ἐν ἀγορᾷ πλῆθόντων ὄχλῳ jactare vel spargere, quod tamen
 famam esse, nemo sanus dixerit, ita Br. d. lo. cum suis affectis. Im-
 mò, ꝛ non concludere dictum testis volunt, qui dicit: se mil-
 libus vicibus & ultrà, publicè audivisse à multis & diversis per-
 sonis; Cùm non deponat, quod audiverit à majori parte ho-
 minum: ꝛ Cùm duæ vel tres personæ dicantur multæ, §. fin.
 f. d. jure person. l. i. §. Hoc rescriptum. 29. cum gl. & ibid. Br. ff. ad
 Sillan. Vndè cùm potuerit hoc audire ab uno quadraginta
 vicibus, & ab alio totidem vicibus, vel duobus, non sufficit
 tale dictum ad probat. publicæ famæ, prout de jure accipitur
 vox publica, E. Rol. à Vall. consil. 54. n. 20. vol. 1. Brederod. in
 Addit. ad Br. in d. §. Ejus d. 2. ff. d. Test. lic. e. verb. Solus homo. (f. m.
 470. col. 2.) Tuschus Pr. concl. 64. n. 20. 26. 37. 46. Tom 3.
 A qua tamen discedunt ꝛ alii, dicentes: hanc opin. Br.
 esse nimis asperam, & si teneretur in Practica, vix reperiretur
 ex mille testibus unus, qui rectè super famà publ. deponeret,
 Freb. d. l. i. c. 6. n. 26. Et ideo Baldus in c. literas. 14. n. 2. d. præ-
 sumpti. tenuit totum oppositum, scil. NON ꝛ opus esse, ut Tes-
 tis deponat 1. se à majori populi parte audivisse, & 2. à quo
 audiverit; Sed sufficere ad famæ probationem, si dicat: se ita
 publicè dici audivisse. Et rectè. Prout prædictas limit. refert
 & multis autoritatibus confirmat Bl. d. l. Farinac. d. Indic. &
 tiori. Q. 47. n. 217. 227. 235. & 257. Tuschus d. cõell. 46. n. 39. (f. 332.)
 Et hanc ꝛ contrariam Baldi opin. communiter in Praxi ma-
 gis servari, affirmat Cassador. Decis. 3. Maxime. n. 7. d. probat.
 & post eum, ita servari in Curiâ Rom. attestatur Paris, consil.
 52. in fin. Vol 3. eamq; ꝛ in judicando, omnibus aliis Curiis se-
 quendam esse, monet Calcanus consil. 4. n. 17. & post alios Clá-
 rus in d. §. fin. Q. 6. n. 14. vers. Debent etiam dicere. in fin. ubi dicit
 Apud nos etiam indistinctè servatur opinio Bl. contra Br. &
 ille Advocatus, qui nollet super hoc insistere, reputaretur ca-
 villosus, & procul dubio succumberet. Unde ꝛ Famam duo-
 bus saltem Testibus, majorem populi partem ita sentire &
 dicere, probari posse, statuit Gl. in d. l. 3. §. 2. In verb. consentiens

87.
 88.
 89.
 90.
 91.
 92.
 93.
 94.
 95.

- fama confirmat, ff. de Testib. Socin. in d. c. qualiter & quomodo
 532. de Accus. per text. not. in l. i. in fi. Et ubi numerus. 12. ff. de
 Testi. 207. §. 1. d. V. S. Wel. conf. 13. n. 61. P. 1. (f. 319.) Ain. de
 94. Reyg. in Thef. jur. verb. Fama. n. 19. (f. 974.) Et ¶ in hoc om-
 nes concordant secundum Alber. in l. Ea quidem. 7. n. 24.
 95. C. de Accus. Cum ¶ in ore duorum stet omne verbum, Deut.
 19. v. 15. Et alibi. Hanc quoq; magis communem dicit Tuschus
 96. d. concl. n. 52. ¶ NISI per formam Statuti plures requirantur
 testes, quàm duo, uti ex Phil. Corn. refert & approbat Freb. d.
 97. l. 1. c. 5. n. 14. Et si. Quod ¶ per duos testes ad minimum fa-
 98. ma probari debeat, per 10. ad summum. Additamen ¶ Si
 quis me consulat, quot testes producere ad famæ probatione
 expediat, equidem consulero, ut quàm possit plurimos pro-
 99. ducat. Nam inter hos vix unus & alter erit, qui de famæ idone-
 100. ne deponat. (fol. 21.) ¶ Cum uno sanè teste probata fama,
 non probationem, sed nudam præsumtionem facit. ¶ Per-
 101. petuum enim est, quod traditur in c. Indicas. 14. 3. q. 9. uni tes-
 ti, ad discrimen alterius credi non posse, præsertim in Crimi-
 102. naliibus, & c. Freb. d. c. 5. n. 12. Verùm, quod ad duos ¶ tes-
 tes attinet, dicit Wesenb. hoc accipiendum esse, de observan-
 tiâ Fori Canonici, non etiam de Foro Civili, ubi observantia
 communis opinio Br. conf. 13. n. 63. P. 1. cum adductis aliis.
 Tandem hic disting. ¶ inter famæ Constitutionem, & fa-
 103. mæ jam constitutæ probationem, quæ sæpè videntur à non-
 nullis confundi.
 (4.) Insuper opus est, ut ¶ testis de fama deponens,
 104. NOMINA eorum exprimat, à quibus se audivisse dicit id, de
 quo deponit, esse publicam vocem & famam, quemadmodum
 & in testimonio de auditu, d. c. Licet ex quadã. 47. ext. de Test. cir-
 105. si. aliàs ¶ non relevat fama simpliciter probata, Inn. in d. c. qua-
 liter & quomodo. 24. n. 1. C. 5. de Accus. quem sequuntur communiter
 Dd. ubique, teste Claro d. Q. 6. vers. Amplius esse debent (p.
 417.) Rol. à Valle conf. 3. n. 51. vol. 1. Myns. Cent. 5. O. 46. n. 2.
 Br. in d. S. plurim. n. 23. (fol. 540.) Dec. conf. 37. n. 10. Plures
 vide apud Reyg. in Thef. jur. v. Fama. n. 45. Sed quid, ¶ si super
 hoc non sit interrogatus? Resp. Quod adhuc debet nomina-

re eos, à quibus audit, ut possit iudex perpendere ex eorum qualitate, quanta sit illis fides adhibenda. Et ita se vari, attestatur Job. And. in d. c. cum oporteat. 19. d. Accus quem cum aliis refert Clarus all. l. vers. sed quid si. & c. & utrum fama à malevolis, an à fide dignis ortum habuerit, Br. d. l. Wes. conf. 13. n. 61. P. 1. & alii supra all. Hoc tamen † LIMITANDUM nonnullis videtur illo casu, quando communis fama ex evidentissimis conjecturis & causis originem traxit, tunc fama Autores laudare vel nominare non opus esse, prout voluit Menoch. d. prae-sumt. lib. 1. q. 89. n. 34. & alii; ut quando † fama in continenti & statim, commisso maleficio contra aliquem exoritur, tunc eidem crimini inesse videtur, arg. l. Quod ait. 23. ff. d. Adult. l. 3. §. Eum igitur. 9. ff. d. vi & vi armat. Masc. d. probat. concl. 754. n. 11. Adde infra n. 135. & seq. Item, Non † valeret dictum Testis, qui diceret, se non recordari, à quo audiverit, Br. d. §. plurim. n. 23. sequitur ibi Mars. n. 43. qui consuluit, † ut testis nominet aliquem, & postea dicat: audivi etiam à pluribus, de quibus non recordor. Nam, non † debet de his omnibus recordari; Cum memoria hominum sit labilis, l. peregrè, 44. ff. d. acq. pess. Item, † Quando testis dicit, se non recordari in specie, non probat famam, etiamsi prius dixisset, se audivisse, à majori populi parte, Alex. conf. 212. n. 20. lib. 6.

XI.

Præterea (§) † Necessarium est, ut Famam probaturus, iustas aliquas, verisimiles, & legitimas causas, ex quibus populus jure moveri & impelli potuerit, ad sic credendum, exprimat, & expressè, etiam † non interrogatus, nominet, Br. in d. §. plur. n. 21. (f. 540.) Breder. in add. ad eund. in d. l. 3. §. 2. lit. c. vers. Fama probetur. ff. d. Test. (f. 470.) Rol. à Vall. d. cõf. 3. n. 50. vol. 1. Myns. d. Cent. 5. O. 46. n. 4. & alii multi. Debet † enim fama subnixæ esse aliquà conjecturâ idoneâ, non nudâ, Bl. conf. 122. & Jas. conf. 2. col. 10. lib. 2. ubi dicit: Quod fama † sola, est quoddâ somnium & rumor inanis, qui sæpè à veritate discordat. Licet enim † testis aliàs non debeat esse verbosus, nec ultrò rationem assignare teneatur, l. solam 4. ibi; Dd. C. de Testib. Tamen † in his, quæ sunt juris, quæ di-

rectò

106.
107.
108.
109.
110.
111.
112.
113.
114.
115.
116.
117.

- re ad non cadunt in sensum testis, ut probatione famæ publ.,
teneur ultrò, non interrogatus, addere rationem sui dicti
sufficientem, inquit Curt. Sen. in cõf. 82. col. pen. Phil. de Fran-
chis Perusin. in Lecturâ ad c. 1. d. Appell. f. m. 5. col. 3. post med.
118. eaq; † per se cõcludere debet, Rol. à Vall. cõf. 82. n. 32. V. 2. (f.
119. 295.) & † si fama orta esset à causa in jure improbata, diceretur
120. irrationabilis, Crav. cõf. 260. n. 7. Nec † n. sufficeret, testem
dicere: *Quoniã scio, vel, quoniã audivi.* Nam talia sunt idẽ
121. cum dictio. Causa † autem scientiæ, ut probet, debet separa-
ta esse à dicto, Wes. cõf. 13. n. 61. & 65. P. 1. (f. 320.) e. g. De
fama mortis alicujus: Quia intravit mare, & sequutã tem-
pestate, amplius non est visus, nec navis reperta. Item, si erat
in bello, conflictu securo, & c. & sic de similit. *Tusibus d. concl.*
122. 64. n. 28. Alias non esset fama, sed vana vox populi, quæ
non audienda, l. *Decurionum.* 12. §. 1. C. d. pen. Itaque, ut
modò dictum, de † his, quæ sensu corporis percipiuntur re-
gulariter deponere debet. *Pbi. ip. de Franchis in d. Lect. ad c.*
123. *consult. 14. de Appell. (f. m. 36. col. 2.)* Quia ipsa † fama, nul-
la aliã, quàm auditus probatione nititur, cum sit vox cõmu-
124. nis omnium, ut *suprà.* † Vox enim non, nisi aurium sensu
percipitur. Lingua vocem edit, hinc famam excipiunt au-
res, uti ex *Reubero* notat *Ereb. d. l. i. c. 6. n. 14. f. 26. Clarus d.*
Q. 6. vers. Illud. Et in hoc omnes concordant, ut dicit *Cornæus*
125. *cõf. 233. in lit. D. lib. 2.* Hanc etiam dicit esse commu-
nem opinionem *Simancas d. heret. c. 63. n. 26.* à *Claro d. l. ad-*
ductus.
- XII.
115. (6.) *Ratione Temporis,* Nemo non videt, † ante fa-
ctum vel crimen commissum, famam esse non posse, sed post
factum demum, temporis intervallo non adeò longo in ter-
posito. Nam teste *Virgilio* 8. *Aneid.*
Fama volat parvum subito vulgata per urbem. & c.
126. Illud tamen non otiosè quæritur, † *Utrum fama debeat præce-
dere litem, an sufficiat, si lite pendente nascatur?* Et Resp. pleriq;
necesse esse, fama quod præcesserit, ad hoc, ut probet. Post
litem enim motam, præsumitur locutio talis ex lite orta,
Panor-

Panorm. in c. licet ex quad. 47. extra d. Testibus. Quia factus & 117.
 processus, nedum famam, quæ minus est, causare, verum,
 etiam, quod plus est, notorium facere possunt, *ix. in s. fin. d.*
cobab. Cler. Freh. d. e. 3. n. 17. ubi lim. Item requirunt † Dd. 118.
 ut probaturus aliquid ex fama, Tempus illius describat, eamq;
 ante Inquisitionem institutam emanasse ac sparsam fuisse in
 articulis proponat, *per ix. in c. Cum oporteat. 19. ibi: Niffa-*
mam istius lesam esse noveritis, vos ad inquisitionem illorum non
subito procedatis, d. Accus. Sibi Gl. lit. e. (col. m. 1526.) Myns.
Cent. 5. O. 46. n. 5. cum alleg. ibid. ali que per plures. Ratio su- 119.
 perioris † Cum talis diffamatio (sic enim in crim. plerumque
 vocatur) succedat loco accusationis, ut tenent Canonistæ
 communiter, *inc. qual. & qn. 17 d. Accus.* Quin imò, † dici 130.
 solet, Quod de jure communi, ad hoc, ut possit procedi ex of-
 ficio, sive per viam *Inquisitionis*, requiratur, ut præcedat diffa-
 matio Rei de crimine, pro quo Judex contra eum procedere
 intendit. Et hoc etiam sonant verba illa, quæ solent in Inqui- 131.
 sitionibus apponi: *Famâ publ. precedente &c.* Et † hæc est
 communis sententia Dd. ut testatur Hieron. Chacalon. Hisp.
in Addit. ad Ang. d. Malefic. in verb. Hæc est quadam inquisitio.
post n. 68. (fol. m. 14.) & de jure verior. Et quidem, † quod e-
iusmodi fama sæpe ascenderit ad aures Judicis, quæ clamosa In-
sinuatio vocatur; idq; iterum Inquisitionis verba importare
videntur hæc: Et clamosa insinuatione subseq. non tantum
semel, sed & sæpe & sæpius &c. *Freh. c. 11. n. 11. (fol. 57.)* Quan- 132.
 quam † torum *contrarium* doceat Practica, quæ communiter 133.
 observatur, ut pluribus diducit Clarus *Pr. Cr. lib. 5. §. fin. Q. 6.*
in pr. & vers. sed recentâ communi concl. (p. m. 413. col. 1.) & Q. 31.
vers. Famâ pub. preced. cir. fin. ibi: Sed certè neq; hoc servatur
in Practicâ. Nam stante generali consuetudine, quod ex
omni delicto possit inquiri, hæc Informationes super diffama-
tione amplius non sunt in usu, Quia semper ferè aliquo mo-
do contingit aperiri viam Judici ad inquirendum absq; dif-
famatione &c. (p. m. 511. col. 1.) Item, † *Fama potest habere ori-*
ginem ex tempore commissi fragrantis criminis, aut in con-
tinenti post commissum maleficium: Ideoq; † orta illis tem-
 C
 poribus 135

136. poribus fama, illi crimini inesse videtur, & ipsius pars & se-
quela censetur. Vide *supra* n. 107. Cùm ea, † quæ in continen-
ti fiunt & præcedunt, videantur inesse, & qs. fermè unum re-
putantur, l. si quis ad se fundum. 7. C. ad L. Jul. de vi, Albert. d.
Gand. d. Malef. ad verba: A quo vel à quibus n. 10. fol. 337. Item,
137. † ante accusationem, & post accus., secundum quod mani-
festatur causa, ex quâ populus, vel vicinia in suspicionem &
credulitatem deducitur, ex quâ postea credulitate dicuntur,
quod dictum vocatur Fama. Et hoc exemplis eleganter de-
clarat Br. ad sapè d. S. plurim. n. 17. (fol. 539.) Sicuti † nec eo
vitiatur Famæ probatio, si testes diversificant in tempore,
quia unus audivit tali die, & alius dicit de aliâ die, l. ob carmen.
21. S. fin. ff. d. Testib. Imò, † etiam plerumq; fit, ut atrumq; te-
stimonium verum esse possit, præsertim in actu iterabili, c.
cum Tu, 16. d. Testib. Frch. c. 6. n. 38. & n. 44. NISI tamen in-
ducantur Testes ad probandum aliquod factum certo tem-
pore limitatum, Br. ad h. S. fin. n. 2. lit. b. (fol. 473.) Sed quid,
140. † Si probata est fama, ab unâ parte commissi maleficii, uno
tempore, ab aliâ parte est probata fama innocentiz alio tem-
pore? Resp. Fama est ex opinione, ut supra dict. Sed opinio
potest mutari, & prævalet ultima, l. Qui bona. 13. S. si quis
stipulaturus. 12. ff. d. Damno inse. Et ita hic prævalet ulti-
ma, & est casus in l. Utile. 2. pr. ff. Quis ordo in poss. serv.

XIII.

141. Ulterius (7.) exigitur à nonnullis, ut † testes super Fa-
ma deponentes sciant, Quid sit Fama? Si enim interro-
gentur, Quid sit fama? & respondeant, se nescire; nihil pro-
142. bant. Ille † enim propriè dicitur habere noticiam rei, qui co-
gnoscit naturam & quoscunq; effectus ejus, Andr. in c. Nam
concupiscentiam. 4. col. 2. d. Constitus. Et hæc est ommunis o-
143. pinio, ut dicit Marfil. d. S. plur. n. 104. & seq. Similiter † de
quidditate Famæ interrogatus, per actus facti non prebat, ex
144. mente Arn. de Reyger in Thef. Jur. t. Fama. n. 25. (fol. 975.)
Tom. 1. Uti † nec eo casu, Quando testes interrogati, Quo
modo intelligant illam esse publicam vocem & famam? Re-
spondent, illam esse, quando per plures personas dicitur de
ali-

aliquare. Tunc enim ejusmodi ratio nil valet; Cum non
 appareat, eos accipere famam prout est, & non intelligant,
 Quid sit fama, & qua deponunt. Ita Specul. in tit. de Testib.
 §. An de interrogat. vers. Item super tertio, quem cum Br. & Bl.
 in l. 1. ff. sic cert. per. adducit Rol. à Vall. in cons. 54. n. 21. Vol. 1.
 Sequitur Biederod. in Add. ad Br. in d. l. 3. §. 2. n. 2. lit. d. vers.
 pars pop. (f. 470. col. 2.) ff. de Test. & alii permulti, relati à Freh.
 d. c. 6. n. 7. ubi tamen n. 8. dicit: † Verius esse, testem probare, 145
 sufficere, si in causa scientiæ concludat. Quàm iniquum † n. 146
 esset, ab imperito aliquo & plebejo Laico Famæ definitionem
 requirere, quam nullus Doctorum tradere potuit tam accu-
 ratam & perfectam, quin ab aliis, ob aliquem defectum, car-
 peretur. Cum verisimiliter satis intelligat Testis, Quid sit
 fama? Clamor, nimirum, & consentiens populi testimonium:
 nec artificialem definitionem dare possit, citra suspicionem
 subornationis, &c.

SED, terram video, proin' vela paulatim complicanda
 erunt.

XIV.

Ad hæc (8.) necessum est, ut non modò Famam con-
 stituentes & efficientes, ut supra ib. VII. dictum, sed etiam
 de fama † deponentes & testimonium perhibentes, Ipsi in- 167
 tegram bonamq; famam habeant, Dec. consil. 105. n. 5. Cra-
 vette consil. 349. n. 14. Menoch. consil. 149. num. 41. lib. 2. Ad
 hibita tamen Limitatione supra n. 80. & seq. positâ.

XV.

Denique (9.) debet † Fama illud ipsum delictum,
 quod probari debet, & non aliud, concernere, Br. in l. Cas-
 sui. 2. num. 2. ff. d. Senat. (fol. 104. col. 2.) Alex. consil. 5. num.
 3. lib. 1. Natta consil. 362. Hypp. Marf. consil. 44. num. 10. V. 1.
 & complures alii, quos vide sùs. 148

XVI.

Ultimò & (10.) Fama † omnimodò consentiens, per- 149
 fecta,

fecta, solida, inconcussa, non falsa, non inconstans, non va-
ga, non levis, nec temeraria, nec contraria &c. esse debet,
per supra alleg. h. & Dd.

XVII.

150. Et hæc, pro nunc, sufficient. Ex quibus conjicere licet,
quàm † sit difficilis probatio famæ, adeò, ut vix sufficienter
ad eam rectè probandam testes, qui essent Jurisperiti, inquit
Clarus d. 2. 6. vers. postremo scias. &c. Et NOTANDUM, quod
Grumm. dicit: se toto vitæ suæ tempore nunquam vidisse Pro-
cessum, in quo potuerit reperire, probatam fuisse famam
publ., propter multa, quæ ad istius probationem
requiruntur, conf. 42. n. 8. quem allegat Ev,
in Top. loc. à contra. 19. post n 13. lit.
b. p. 246. Subisto.

Δὲζα τῶ Θείῳ!

Clarissimo Doctorando

Dn. ADAMO Schellern/ de F A M A
pro Gradu disputaturo:

DE Fama dum verba facis, quæ nuntia rerum:
Hinc laudem toto tollet in orbe tuam.
Mox tibi diva Themis summos persolvethonores,
Nec, famam, credas, hæc tua facta latent.

Ex animo gratulor

Christoph Philipp Richter/ D.
Prof. P. & p. t. Facult. Jurid.
Decanus.

CON.

108
CONSULTISSIMO ET CLARISSIMO
Dn. SCHELLERO, J. U. Docto-
rando dudum meritisimo, Amico
suo veteri pl. aestimando,
S. P.

Mira hominum fors est. Quidam, SCHELLERE,
meretur,

Famam; habet aut aliis, munera multa simul.
Exemplum, SCHELLERE, tuum docet: invida longum
Digno digna parum fors tulit ante tibi.

Scilicet haut virtus, nec digna scientia prodest,
Munera dat favor & nexus amicitiae,

Obdura. Famam, & quae concomitantur eandem;

Dona tibi jamjam laude Themista parat.

Sat cito, si bene sat! Constante AGE. Vtere felix!

Aeternum celebret nomina, Fama, tua!

Bona sceva ergo
deproper.

Godfried Fiebig D.

Post varios casus, post mille pericula rerum,
ad requiem portus Te Palinurus agit.
Hancce brevi attingas, precor, & tibi fama per orbem
parta tua FAMA vivida semper eat.

Clarissimo Dn. Doctorando, Amico
meo candido hoc voti mei ca-
put officiose mitto

Justinus Schelhaase D.

C 3

Cl-

Clarissimo Dn. Schellero

Doctorando :

DE FAMA doctas in lucem mittere chartas,
Quid bona, quid mala sit, quanto discrimine dislent,
Quam beet illa viros, hac quam depravet eosdem,
Enodare, boni rem suspicor ominis esse.

Num, SCHELLERE, vides omen? en, explico
paucis:

Perpete succrescent Doctoris Nomina famâ,
Fama vehet superas tua Nomina ad aetheris arces,
Nescia Fama mori, se vivum linquet in Orbe.
Est bona Fama bonum, quo non est sanctius ullum,
Immortale bonum Fama est & Gloria vera.

gratulationis ergo

f. raptim

Johannes Zeisold M. Phys. P. P.

p. t. Decanus.

DE famâ, SCHELLER, Themidos generosa propago,
dum doctâ pangis lemmata docta manu,
Amplam aperis famæ portam tibi, & ora frequentas
Pennâ dissolvit permetuente virum.

Gratulabundus f.

Daniel Stahlius P. P.

FAMA, malum; Vates ait: ast improvidus errat
SCHELLERI, quovis judice, FAMA, bonum.

Haic

Huic *FAMA* aeternam pariet doctissima *fama*,
& meritum digno mactet honore Virum.

Amico honoratissimo

congratul. f.

Joh. Michael Dilherras

P. P.

Dum nitidis *Fama* scriptis extendere gaudes;
Ipse *Bona Fama* puncta celebris habes.

ADAME, in Themidos Miles veterane palestra,

SCHELLERE, insignis cultor amicitiae.

Te vehet in niveis dignum *Bona Fama* quadrigis,
donec in hoc mundo *Fama* superstes erit.

Suo

antiquae virtutis & fidei

SCHELLERO

L. M. Q.

mittit & offert
gratulabundus

M. Adrian Beyer/

Jenensis Diaconus.

Adamus Schelleras

per ἀναγ. elisâ aspir.

Cur magis Herculeo malles sudasse labore?

Scilicet hinc honor & fama perennis erit.

Debiti honoris & fausta accla-
mationis ergo approp.

Nicolaus Michael Himmel.

Quanti

Quanta brabéa suis Cultoribus addere magnis
Divina gestiat Themis,
Ipsius, ecce, Tuo exemplo, CLARISSIME, monstras
SCHELLERE, fructus optimos
Hæc Tibi dum tribuit Dea, dumq; exornat abundè
amplissimis honoribus.
Ergò quid voveam, nisi sic decoratus ut annos
vincas onustos integer.

*Gratulationis, boni ominis &
lari auspicii ergò*

Clarissimo & Eximio Domino Candi-
dato, Fautori & Amico suo
maximoperè honorando

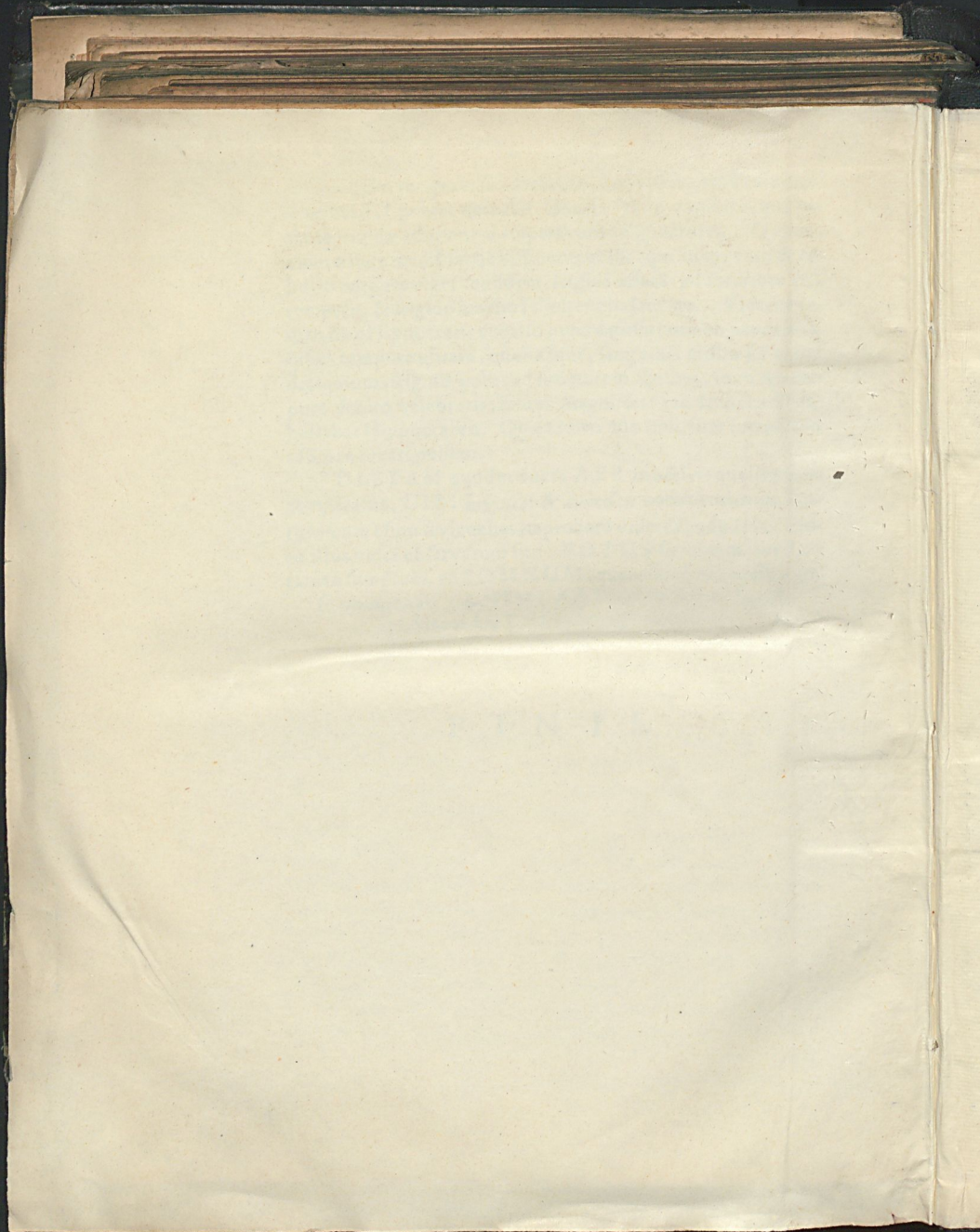
*Hac
appeneb:*

M. Johannes Wolfgangus
Frentzelius Ratisp. SS.
Theol. Stud.

F I N I S.

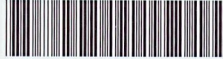

ULB Halle

3

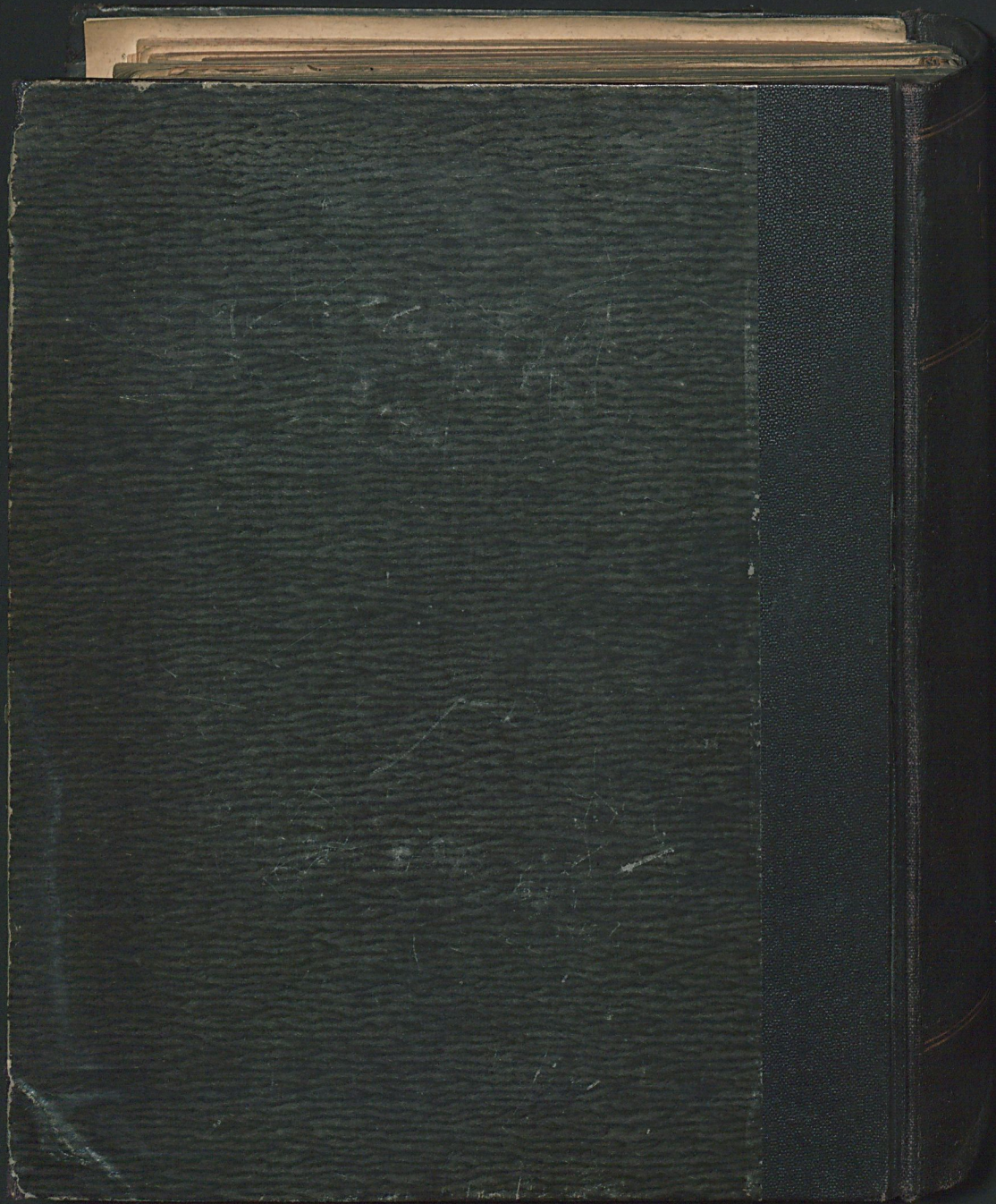
003 252 736

Sb.

VD 17

Inches

Centimetres

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

Farbkarte #13

B.I.G.

...IDICA
S
...MA.

s Favore,
...miq; 7 Ctorum Ordinis
...lemia,

Excellentissimo,
...epaur / Cto,
...co, Consiliario
...NIORE veneran-
...abinatus Adfessore
...ac Promotore
...vantia cultu
...ando,

...M DOCTU.
...Honores, Privi-
...URE ritè ac
...di,
...ittit L.

...LLERUS
...cus,
...m
...STONF. WEIDNER.
...L.

~~29. 8.~~
H 10

3

Viro
...raclaro; ... ac
...simo, Dno M. Johanni Ger...
...pro Jure Practico & Civi Pr...
...Curie Maxima, Affsai ...
...meranda offent
...Autor...

1750